

Det foreliggende Forslag gaar da, som jeg antydede i mine indledende Ord i Dag, i modsat Retning af Ønskerne. Der bliver ikke noget af en af Administrationen uafhængig Appel, der bliver altsaa ingen Domstol. Ordningen skal for saa vidt holdes indenfor Administrationen, idet denne træffer den endelige Afgørelse ligesom hidtil. Men selvfølgelig foreslaas der Ændringer i den gældende Ordning — ellers vilde den højterærede Minister jo heller ikke have haft Anledning til at stille dette Forslag. Den foreslaaede Forandring bestaar da i Korthed udtrykt deri, at naar der klages til Finansministeren i Anledning af Resolutioner fra Generaldirektoratet, skal Ministeren sende Klagen til et af Toldraadet fremgaaet staaende Udvalg, som har at gøre Indstilling til Ministeren, inden denne træffer sin Afgørelse. Selvfølgelig har Generaldirektøren ikke Sæde i dette Udvalg, og det er Forudsætningen, at Ministeren vil følge dette Udvalgs Indstilling. Dette sidste kan selvfølgelig ikke staa i Loven, men det er Forudsætningen for denne hele Ordning, at naar Ministeren, som paa dette Omraade ikke kan antages at være særlig sagkyndig, ligesom Generaldirektøren ikke kan antages at være særlig upartisk, henviser Sagen til Toldraadet, maa det, som dette i saa Henseende mener, antagelig blive normgivende for Finansministeren.

Der er jo Mulighed for, at der ved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag i to vigtige Henseender vil kunne finde ikke uvæsentlige Fremskridt Sted i Forhold til den gældende Ordning. Før det første er der det, hvad ærede Medlemmer straks ville have bemærket, at der er Sikkerhed for en hurtig Afgørelse. Og dernæst er der Mulighed for, at der kan tilvejebringes en Bedring, for saa vidt som de, der føre Klager, ville anse sig som mindre retløse, end de gøre det for nærværende Tid. Thi det er jo en væsentlig Aarsag til den herskende Misstemning — ja, jeg tør vel nok sige Bitterhed — hos adskillige paa dette Omraade, at naar de føle sig forurettede, have de ikke noget andet Sted at henvende sig med deres Klager end til selve den Administration, de beklage sig over. Efter Forslaget vil der altsaa ske den Forandring deri, at man faktisk retter sin Klage til Toldraadet og Toldraadets Udvalg, hvor

man i alt Fald vil være sikker paa, at den bliver gjort til Genstand for en af Administrationen uafhængig Bedømmelse og Indstilling til den afgørende Myndighed, nemlig Finansministeren. Ud fra dette Synspunkt er det meget muligt, at det, Udkastet byder, betegner et betydeligt Fremskridt, som vi altsaa bør modtage, efter at den anden Vej synes at være lukket. Det er jo ret ejendommeligt, at denne Vej er lukket, netop fordi Statskassen fordrer at kunne appellere den anden Domstols Kendelse til overordnet Domstol, medens man altsaa anser det for umuligt at indrømme Næringslivet overhovedet Adgang til nogen som helst Domstols Afgørelse uden dertil at knytte Fordringen om Appel lige op til Højesteret. Det er der altsaa ikke noget at gøre ved. Vi, som ere at den Mening, som er udtrykt i den Mindretalsbetænkning, der ledsager Lovforslaget, betragte dette her som et Forsøg paa at bringe en større Tryghedsfølelse til Veje hos den Del af Befolkningen, som kommer i direkte Berøring med Toldvæsenet, og vi mene, hvad ogsaa Generaldirektøren ofte har udtalt, at det er et meget ønskeligt Maal for Toldvæsenet og Administrationen, at en saadan Følelse bliver tilvejebragt. Hvis dette Forsøg skulde lykkes, er der jo al Grund til at glæde sig derved; hvis det ikke skulde lykkes, mener jeg, at det Krav, som er blevet rejst, men som ikke har kunnet fyldestgøres, vil kunne rejses paa ny, og saa maaske finde Øre, efter at det har vist sig, at den Haand, der rækkes ud her, ikke har været tilstrækkelig til at afhjælpe de Klager, som fremkomme indenfor de interesseredes Kredse.

Det er altsaa med disse Bemærkninger, jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme og efter min Mening ogsaa til en uændret Vedtagelse. Der er jo ikke saa ganske faa Medlemmer af dette høje Ting, som have været med i Arbejdet paa det; selvfølgelig have vi efter Evne ogsaa arbejdet paa at faa dette Lovforslag saa godt som muligt, efter at det har vist sig, at vi ikke kunde komme frem ad den Vej, som vi havde foretrukket, saaledes som jeg har udtalt. Jeg tør derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Form; jeg tror ikke, det kan blive forandret i nogen væsentlig Grad i et Udvalg, men det er